

Ἔργον Max Klinger

F. LISZT

[Ἡ διαπρεπὴς παρ' ἡμῖν μουσικὸς κ. Ἀθηνᾶ Σερεμέτη, ἥτις ἤρξατο τῶν ἐν τῷ Ὁδείῳ διαλέξεων τῆς, ὁμιλήσασα μέχρι τοῦδε περὶ Λίστ καὶ Σοπέν, εὐχρηστέθῃ νὰ παράσχῃ ἡμῖν τὴν μελέτην τῆς περὶ Λίστ, ἐξ ἧς τὰ κυριώτερα μέρη ἀπηνθίσανεν. Ἡ κ. Σερεμέτη, συνώδευε τὰς διαλέξεις τῆς δι' ἐκτελέσεως ὑπερόχου δυσκολωτάτων τεμαχίων τῶν μεγαλοφυῶν μουσουργῶν.

Σ.τ.Δ.]

σχεδὸν βαδίζων ἐπὶ ῥόδων. Ἐπιτυχίαι καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιτυχίαι κοσμικαὶ τὸν ἀνέμενον πανταχοῦ.

Κατὰ τὰς εὐρεθείσας σημειώσεις ἐν τοῖς χειρογράφοις του, ὁ Λίστ ἐγεννήθη τῇ 1811, κατ'

βίος τοῦ Λίστ δὲν παρουσιάζει τὰς θλιβεράς ἀντιθέσεις, τὰς δοκιμασίας καὶ τὴν πάλην, ἥτις ἀνέδειξε ἄλλους καλλιτέχνας. Κυρίως εἰπεῖν, διήλθε τὴν ζωὴν ὁλόκληρον

ἄλλους τῷ 1809, τῇ 22 Ὀκτωβρίου ἐν Bæding, χωρίῳ κειμένῳ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Οὐγγρικῆς πρωτεύουσας. Ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς οἰκογενείας μανθάνομεν ὅτι ἦτο Οὐγγρικῆς καταγωγῆς. Ὁ πατὴρ του, λογιστὴς παρὰ τῷ εἰκῷ τοῦ πρίγκηπος Ἑστερχάτζι, ἐκαλλιέργει τὴν μουσικὴν ὡς ἐρασιτέχνης.

Τὸ παιδίον ἤγε μόνις τὸ βον ἔτος ὅτε ἡμέραν τινὰ ἤκουσε τὸν πατέρα του ἐκτελοῦντα ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου συναυλίαν τοῦ Ries. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἔψαλε τὸ θέμα καὶ τὰς κυριώτερας μελωδίας. Ἡ πατρικὴ στοργὴ συνεκινήθη μεγάλως ἐκ τῆς προώρου ταύτης ἀποκαλύψεως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ὁ μικρὸς Φράντζ ἤρχισε τὴν μελέτην τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Μετὰ τρία ἔτη ὁ Λίστ ἔδωκε τὴν πρώτην αὐτοῦ συναυλίαν· ἐπροξένησε δὲ ζωηροτάτην ἐντύπωσιν διὰ τῆς ἐκτάκτου διὰ τὴν ἡλικίαν του μουσικῆς δεινότητος. Μετὰ ταῦτα ὁ πατὴρ του ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς Βιέννην, ὅπου τὸν παρέδωκε εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Czerny. Ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος τοσοῦτον ἐπροόδευσε τὸ μουσικὸν παιδίον, ὥστε τὰ ἔργα τοῦ Beethoven καὶ τοῦ Hummel σχεδὸν δὲν παρουσίαζον μυστήρια δι' αὐτόν.

Ἐκ Βιέννης διηυθύνθη μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Παρίσιον, ἔνθα ἡ κοινωνία μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρηκολούθει τὰς ὑπ' αὐτοῦ διδομένας ἐν τῷ Μελοδράματι συμφωνίας. Ὁ μικρὸς Φράντζ ταχέως ἐγένετο τὸ κόσμημα τῶν μᾶλλον ἀριστοκρατικῶν αἰθουσῶν. Αἱ ὥραιαι δοῦκισσαι καὶ κομφαὶ μαρκήσιαι τοῦ προαστείου τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ μαγευμέναι ἐκ τῆς εὐστροφίας τῶν δακτύλων του καὶ τῆς παιδικῆς του χάριτος, ἐπλήρουσαν αὐτὸν θαυσιῶν καὶ κατεφίλουσαν τὴν ξανθὴν κόμην του.

Μεταξὺ τῶν θαυμαστριῶν του τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀναφέρομεν τὴν κόμησσαν d'Agoult, τὴν μετέπειτα γνωστὴν ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Daniel Stern, μεθ' ἧς ἀνενώσσε τὴν γνωριμίαν κατόπιν, μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν, ὅτε ὁ Λίστ ἦγεν ἤδη τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τότε δὲ διετέλει ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἐνὸς πρώτου ἔρωτος, τὸν ὁποῖον εἶχεν αἰσθανθῇ πρὸς τὴν μαθήτριάν του, τὴν νεαρὰν Δαδὰ de Saint Crieg, ἐξόχου καλλονῆς ἀριστοκρατίδα. Ἀλλὰ τὸ πάθος του ἦτο ἀτυχές. Ἄν' ὅχι ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἀμειψαιότητος τῆς ἀγάπης, βεβαίως ὅμως ἔνεκα τῶν ἀριστοκρατικῶν προλήψεων τοῦ πατρὸς τῆς νέας, ὅστις τρέμων μὴ ἀναγκασθῇ